

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, που είναι εταιρεία συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων μουσικής στην Ελλάδα, υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταγγελία επικαλούμενη παράβαση των άρθρων 81 και 82 ΕΚ από τις εταιρίες ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ και GRAMMO, στις οποίες ανήκει η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων, αντίστοιχα, των τραγουδιστών, των μουσικών που παίζουν όργανο και των δισκογραφικών εταιριών και παραγωγών. Με την καταγγελία της η προσφεύγουσα ισχυριζόταν ότι οι εταιρίες αυτές που κατέχουν στην Ελλάδα το μονοπώλιο των συγγενικών δικαιωμάτων στους ανωτέρω τομείς, ενεργώντας από κοινού εν συμπράξει όρισαν πολύ υψηλά ποσά συγγενικών δικαιωμάτων, με αποτέλεσμα πολλές επιχειρήσεις ψυχαγωγίας, μη μπορώντας να τα πληρώσουν, να διακόπτουν τη χρήση μουσικής στους χώρους τους και έτσι να στερούνται τα πνευματικά τους δικαιώματα και οι πνευματικοί δημιουργοί μουσικής, μέλη της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που απέρριψε την καταγγελία της. Ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος δυσλειτουργιών στην κοινή αγορά, αφού όλα τα εμπλεκόμενα μέρη έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα μόνο το γεγονός ότι μία παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού λαμβάνει χώρα αποκλειστικά στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους δεν αρκεί για να θεωρηθεί αυτή ως μη σημαντική. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει όλους τους λόγους της καταγγελίας που υποβλήθηκε. Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η επικαλούμενη παράβαση είναι δυνατόν να επιρρέασει το διακρατικό εμπόριο.

Προσφυγή της Golf USA Inc. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-230/05)

(2005/C 205/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Golf USA Inc., με έδρα την Οκλαχόμα Σίτυ, Οκλαχόμα, ΗΠΑ, εκπροσωπούμενη από τον A. H. de Bosch Kempner-de Hilster, δικηγόρο, άσκησε στις 24 Ιουνίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδι-

κείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση R 823/2004-2 (GOLF USA)
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Επίμαχο κοινοτικό σήμα: Λεκτικό σήμα «GOLF USA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25 (αθλητικά, ελαφρά υποδήματα, εξωτερικά ενδύματα), 28 (αθλητικά είδη, μεταξύ των οποίων μπαστούνια του γκολφ) και 35 (υπηρεσίες λιανικής πώλησης αθλητικών ειδών)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως εν όλω.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβληθέντες λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της εταιρίας Corsica Ferries France κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-231/05)

(2005/C 205/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Corsica Ferries France, με έδρα την Bastia (Κορσική), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Stéphane Rodrigues και Alice Jaume, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Ιουνίου 2005 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την από 16 Μαρτίου 2005 απόφαση της Επιτροπής που αφορά το δεύτερο μέρος της ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως που κατέβαλε η Γαλλία στην Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM).
2. να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2004)4751 τελ., της 16ης Μαρτίου 2005, με την οποία κριθήκε ότι η καταβολή του δευτέρου μέρους της ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως που χορήγησε η Γαλλία υπέρ της Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), είναι συμβατή υπό ορισμένες προϋποθέσεις με την κοινή αγορά [ενίσχυση C58/2002, πρώην N 118(2002)]. Η απόφαση αυτή εντάσσεται στη συνέχεια της αποφάσεως της 9ης Ιουλίου 2003, με την οποία επιτράπηκε, υπό προϋποθέσεις, η καταβολή του πρώτου μέρους της επίμαχης ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα εταιρία προβάλλει την παράβαση του άρθρου 87 της Συνθήκης ΕΚ και των κανόνων που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του και είναι λυσιτελείς εν προκειμένω, δηλαδή, αφενός, των τεθεισών με την προαναφερθείσα απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003 προϋποθέσεων και, αφετέρου, των προϋποθέσεων που απορρέουν από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής του 1997 για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών⁽¹⁾, και τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής του 1999, όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽²⁾, όπως ετύγχαναν εφαρμογής κατά την έναρξη της διαδικασίας εξετάσεως των επιδικών ενισχύσεων.

Συναφώς, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, αντίθετα προς την απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003, δεν είχαν εκχωρηθεί τα μερίδια της Compagnie Corse Méditerranée που κατείχε η SNCM. Εξάλλου, η SNCM εξακολούθησε να εφαρμόζει πολιτική τιμών με σκοπό να προσφέρει χαμηλότερες τιμές από τους ανταγωνιστές της.

Περαιτέρω, και όσον αφορά τις προαναφερθείσες κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, το υποβληθέν από τη Γαλλική Δημοκρατία σχέδιο αναδιάρθρωσεως δεν τέθηκε εξ ολοκλήρου σε εφαρμογή. Επιπλέον, το ύψος της ενισχύσεως δεν περιορίστηκε στο κατ' ελάχιστον προς τούτο ποσόν.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 5.7.1997, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ.2.

Προσφυγή της Gerrit Bethuynne και 4 άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-234/05)

(2005/C 205/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Gerrit Bethuynne, κάτοικος Dentergem (Βέλγιο), και 4 άλλοι, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen και Etienne Marchal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουνίου 2005 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει τις αποφάσεις περί διορισμού των προσφευγόντων ως υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζουν τον βαθμό προσλήψεώς τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που προέβησαν οι προσφεύγοντες είναι πανομοιότυπα με εκείνα των προσφευγόντων στην υπόθεση T-130/05. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ΟJ C 132, 28.5.2005, p. 31

Προσφυγή του Jan Siffert κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-235/05)

(2005/C 205/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jan Siffert, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen και Etienne Marchal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Ιουνίου 2005 προσφυγή κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.